

## Desszert 2010'

Augusztus 10. Megkezdődik a fiatalok közös tréningje. A rettegés és reménykedés időszaka. Fellobban-e az Adeno-coli, vagy a bajnokságért küzdünk?

Ami kötelező: a Paramixo elleni oltás. A gyártó ajánlása szerint a teljes védettség az oltást követően négy hét alatt alakul ki. Mit is jelent ez a valóságban? Azt, hogy ebben a négy hétben a galamb szervezetében kering a hatóanyag. A vivőanyagok és a VAD VÍRUS is. Ezért célszerű hat héttel, - azaz június 30-ig – a közös tréningek előtt leoltani. Az oltás után tíz napig a privát tréningeket sem tudjuk elkezdni. Ha ezeket az időintervallumokat nem tartjuk be, már július végére összeomlik a fiatalok immunrendszere. Elkezdünk kapkodni a magántréningekkel. A tréningekre és fogadásukra is úgy készítsük fel a fiatalokat, mint az öreg versenyzőket. Szegényeknek ez óriási stressz, s még mi tenyésztők sem segítünk nekik, hogy átlendüljenek rajta. A magántréningekről „illik” egyszerre hazaérkezniük. Ha ez nem sikerül, akkor ott valami nincs rendben. Szerintem ekkor ajánlatos egy trichomonas elleni kúrát tartani. Úgy vélem, a galamboknál a trichomonadozis egy olyan betegség, aminek „ezer és egy” arca van. Szinte karmesterként irányítja galambjaink egészségét. Ezért, ha úgy érezzük, hogy valami nem stimmel, először mindig erre a betegségre gondoljunk, mert a többi betegség csak ehhez adódik (társul).

Fiataljaink megérkeztek az első közös tréningről. Fogadás elektrolitos ivóvízzel. A héten ajánlatos egy három napos kezelés trichomonadozis ellen (Tricho-40) és egy coli gyérítés (Coli-stop). Elérkezett a második közös tréning. Általában ezután következik a nagy összeomlás, hányás, hasmenés. Vajon mi zajlik le a galambok szervezetében? Az E-coli baktériumok a galamb vékonybelében élnek, élőködnek. Ezek a baktériumok húsz percenként osztódnak, közben toxinokat (méreganyagokat) termelnek, amik a véráramba kerülnek (coliszepszis), eljutnak az agyba és talán ez válthatja ki a hányást. Tizenkét óra leforgása alatt harminchatszor osztódnak, meghatványozódnak és érthetővé válik számunkra, hogy este még semmilyen tünetet nem észlelünk, reggelre pedig „úszik” az egész dúc.

Én az érkezés napján és másnap nem engedem ki fiataljaimat ház körüli tréningre, hogy ne hozzanak haza eltévedt fiatalokat, amik a legnagyobb fertőzési források. Érkezéskor árpa és elektrolitos víz áll előttük délig. Ezt követően 50% árpával és 50% versenykeverékkel etetek óránként, de csak annyit, hogy az árpát is elfogyasszák! Így a vékonybélben is hamarabb elindul a bélperisztaltika és nem pang a takarmány és nem szolgál tápanyagként a coli-baktériumoknak. Miért óránként? Mert úgyis bemegyünk a dúcba ellenőrizni a létszámot, ki érkezett még haza és ilyenkor mindig adhatunk egy keveset enni. Az ivóvízbe enrofloxacin és colisztin kerül. Mindkettő baktericidhatású. Az enrofloxacin eljut az agyba is, a colisztin pedig plusz megköti a coli-baktériumok által termelt toxinokat és nem engedi felszívódni a véráramba.

Mik azok a hibák még, amik júniusi-júliusi hónapban hajlamosítanak a hasmenés előfordulására? Az aratást követő 6-8 hétig a gabonaszemek belsejében egy igen intenzív enzimatis utóérés zajlik le. Ezért az új búzát, új árpát hagyjuk meg a fiatalok versenye utáni időszakokra! A vitaminok jelentős részének vivőanyaga a laktóz. A nagy melegben szinte megsavanyodik, megerjed és kiváltja a hasmenést. Mi pedig vitamin túladagolásra gondolunk. Én a vitaminkészítményeket minden esetben étkezési citromlével savanyítom le. Túl magas fehérjetartalmú takarmány etetésekor a gyomorból sok félig megemésztett tápanyag kerül a vékonybélbe, ami szintén tápanyagként szolgál a káros baktériumok felszaporodásához. Tapasztalatom szerint ebben az időszakban egy 15% körüli hüvelyes tartalom bőven elegendő.

Számomra az említett dolgok a legfontosabbak a fiatal galambok megbetegedésének megelőzésében. A gyógyszeres kezelésekkel nagyon csínján bánjunk, mert az E-coli esetében egy-egy hatóanyaggal szemben nagyon gyorsan, akár 2-3 év alatt kialakulhat a rezisztencia, s 6-7 év múlva már nem lesz mivel kezelniük.

Zárásként, talán úgy fogalmazhatnám meg, hogy a fiatal galambok betegsége egy olyan tartástechnológiai probléma, amit minden tenyésztőnek saját dúcában kell megoldania!

Magyarakeszi, 2010. december

Piros László  
K-07